

IVICA HLEVNJAK

(El Shatt, 28. travnja 1944. - Split, 28. studenog 2015.)

Ivica Hlevnjak posvetio je cijeli svoj život Hajduku i splitskom balunu. U Hajduk je došao s dvanaest godina kada je, na nagovor ondašnjeg trenera pionira prof. Dušana Đorđevića, ostavio vaterpolo i stigao "pod murvu". Kasnije je prošao školu Luke Kaliterne, Ante Mladinića, Voje Kačića ...

Rođen je 28. travnja 1944. godine u El Shattu. Igrao je na poziciji napadača i veznog igrača i bio jugoslavenski nogometni reprezentativac.

Za seniorsku momčad Hajduka debitirao je s osamnaest godina. Zbilo se to 16. prosinca 1962. godine. Igrala se utakmica šesnaestine finala Kupa. Na Starom placu gostovao je Partizan. Trener Hajduka bio je Florijan Matekalo, a nekoliko standardnih igrača bilo je ozlijeđeno. Lenko Grčić je tad treneru preporučio mladog Hlevnjaka, a ovaj se odužio na najbolji mogući način sudjelujući u Hajdukovoj pobjedi od 3-1 sa dva zgoditka. Postao je "velika faca"; ta dva gola učinila su od malog "Bukle" velikog igrača. Od bijelog dresa oprostio se 10. lipnja 1973. godine utakmicom protiv Vojvodine u Splitu i pobjedom 7-0.

Od svog debija 1962. godine, pa do odlaska 1973., Ivica Hlevnjak je za Hajduk odigrao 665 utakmica te je iza Frane Matošića prvi po broju utakmica odigranih za Hajduk. Postigao je 237 zgoditaka. Osmi je nogometaš kluba po broju zgoditaka postignutih za splitski klub.

Igrao je za Hajduk u teškim klupskim vremenima kada je klubu nekoliko sezona nad glavom visio mač ispadanja iz prve lige. Ipak, s Hajdukom je osjetio i slast osvajanja naslova državnog prvaka u sezoni 1970./71. Sa svojim najdražim klubom osvojio je i dva pehara pobjednika Kupa Jugoslavije (1966./67. i 1972.)

Kao najradosniji trenutak svoje karijere isticao je povratak u Split nakon utakmice u kojoj je 1971. godine Hajduk s 3-1 pobijedio Vojvodinu u Novom Sadu. Bio je lipanj, a na dočeku se skupio cijeli Split. Kada su nogometaši Hajduka izišli iz glisera koji ih je u Split preveo iz zračne luke, svi igrači su na rukama navijača preneseni do Starog placa. Bilo je to nakon šesnaest godina čekanja da Hajduk postane prvak Jugoslavije. Trener je bio Slavko Luštica...

Poslije Hajduka igrao je u Francuskoj - od 1973. do 1976. u Strasbourgu, a potom u Epinalu od 1976. do 1979. Zatim se prebacio na mali nogomet u SAD, nastupajući za momčad Philadelphia Fever. Iz Amerike se vratio u Split i na nagovor Tita Kirigina i Ante Žaje zaposlio u Hajdukovu marketingu, gdje je dočekao mirovinu.

Ivica Hlevnjak je po struci bio stomatolog, međutim, u životnom je pozivu nogometna lopta imala prednost pred zubarskim klijentima.

Za reprezentaciju Jugoslavije, od 1969. do 1970. godine, odigrao je tri utakmice. Debitirao je u prijateljskoj utakmici u Splitu 26. veljače 1969. godine protiv Švedske (2-1), dok se od reprezentativnog dresa oprostio 18. studenog 1970. u prijateljskoj utakmici protiv SR Njemačke u Zagrebu (2-0). U jedanaestogodišnjoj karijeri u Hajduku, uvijek je posebno isticao dvojicu ljudi koji su mu posebno pomogli: bili su to legendarni maser Božidar Soldo i Lenko Grčić Gaga. Grčić ga je forsirao da nastupi u prvoj momčadi Hajduka i preporučio Matekalu da ga postavi među prvih jedanaest, a Božidar Soldo mu je bio, kako je govorio, drugi otac - njegov najveći navijač, ali i najveći kritičar.

Jedan njegov gol ostao je u vječnom sjećanju. To je onaj koji je dao Škoriću protiv Dinama u Zagrebu za 1-0 i Hajdukov ostanak u Prvoj ligi.

Ivica Hlevnjak, legendarni Bukle, obilježio je jednu Hajdukovu epohu, sigurno rezultatski najtežu u povijesti, onu kada je klub visio nad ponorom prelaska u niži rang natjecanja. Međutim, zahvaljujući Bukli i njegovim igrama i golovima, Hajduk je ostao među najboljima i na samom vrhu nekoć jugoslavenskog, a danas hrvatskog nogometa.

I za kraj recimo kako je Ivica Hlevnjak jedan od rijetkih dobitnika zlatne Hajdukove kapetanske trake. Sahranjen je na splitskom groblju Lovrinac.

(Jurica Gizdić)